

A Tasnádi-Éliás összetűzés margójára

Szerző: Papp László Tamás | Forrás: [HVG](#) | 2010. január 29., péntek, 11:40 • Utolsó frissítés: 2010. február 02., kedd, 12:29

Gombaként nőnek ki a földből a befolyáshatós, megfélemlíthető embertársaik kifosztására szakosodott bűnszervezetek. A jogrendszer pedig gyakran tehetetlen. Ám a jogtalanság látszólagos ellenpólusát jelentő tényezők sem feltétlenül a demokratikus racionalitás pártján vannak.

A közhatalom funkciózavarain kétfajta embertípus nyerészkedik a legjobban.

Az egyik a gátlástalan szervezett bűnöző, aki rettegésbe borítja az országot. A másik a zavaros fejű, világmegváltó demagóg, aki a politikai-gazdasági maffia által gerjesztett szorongásra, egzisztenciális bizonytalanságra villámgyors csodagyógyszert kínál. Amely ugyanúgy önkényes, önbíráskodó akciókon vagy militáns, demagóg „jogrelativizáló” retorikán nyugszik, akár a bűnözés stílusa. S persze masírozó-hőbörgő gárdákon, osztagokon. Látszólag egymás antitézisei ők. Valójában egymásból élnek, egymás nélkül képtelenek hatásosan működni. Egymás jogi vagy morális önkényével igazolják a sajátjukat.

Megírásra született ama összetűzés, amely a botrányba fulladt árverésen történt. Érdekes megnézni hozzá az ott készült videofelvételt is. Bele van sűrítve abba a tipikus magyar valóság. Adott egy többszörösen rovott múltú figura, Tasnádi Péter, aki megjelenik a helyszínen. Ez a rendezvény odavonzotta a magukat ingatlanvédőknek nevező csoportot is. Vezetőjük szerint azért, mivel „...az Árverező Ház törvénytelenül működik, mert csak végrehajtók és az APEH árverezhet ingatlanokat, a hivatalos szervek pedig eltűrik, hogy az árverési piacot bűnözői csoportok uralják.” Ugyanitt tűntek fel – balhéra gyűlő hadként – Gárda-gyanús öltözetű alakok is. Állítólag Tasnádi megfenyegette a Magyar Hírlap fotósát, a képeket tartalmazó memóriakártyát pedig önhatalmúlag elkobozta tőle. Erre természetesen – mint az ilyenkor lenni szokott – az ellenérdekeltek gyökeresen másként emlékeznek.

Előrebocsátom: ha tényleg fenyegetéssel (vagy egyéb illegitim nyomásgyakorlással) kényszerítették a lap munkatársát, akkor minden szolidaritásom az övé. Ahogy tettem ezt a szintén újságnak dolgozó Pindroch Tamás esetén is. Emberjogi és szakmai alapon olyanok mellett is ki kell állnunk, akiknek világnézetével nem értünk egyet. Mindez tiszta sor. Tasnádi Péter – ismerve előéletét – a rendezvényen tanúsított fellépésével ismét bizonyította, mire képes.

Tarjányi Péter, a kommandósként is szolgált rendőrveterán a könyvében egész alfejezetet szentelt Tasnádi tekintélyes bűnlajstromának. Szerepel ott nem kevés: zsarolás, önbíráskodás, lőfegyverrel való visszaélés, garázdaság, személyi szabadság megsértése, adócsalás. Aki kíváncsi a részletekre, olvassa el, érdemes. (Meglátni és megveretni. Park Könyvkiadó, 2008. 88-97. o.) Szégyen, hogy ilyen bűnözői múlttal Tasnádi a médiaértelmiség és a sportvilág főáramának kedvence lehetett. Hisz már a belinkelt tiltakozó levél idején tudható volt: nem épp egy szeplőtelen, szolid, naiv polgárról van esetében szó. Aligha van messze a realitástól, hogy az ilyen „dobra veréseken” – tehát ahol a piaci árnál olcsóbban lehet ingatlanhoz, autóhoz, műszaki cikkhez, műkincshez jutni – óhatatlanul látótérbe kerülnek gengszterek, konjunktúralovagok, a nyomor vámszedői. Akik nem haboznak fenyegetéssel, erőfitogtatással, zsarolással leverni a vételárat. Hogy Tasnádi Péter újra paragrafust szegett-e, annak tisztázása a hatóság dolga. Az ártatlanság vélelme neki is kijár.

Nekem azonban ugyanilyen taszító Éliás Ádám, az ingatlanvédő mozgalom frontembere, Aki. korábban félreérthetetlenül leszögezte: „amelyik bank nem hajlandó teljesíteni a követeléseket, rákerül a mozgalom feketelistájára. A feketelistán lévő bankokat a mozgalom szakértői figyelni fogják, és amelyek a legtöbbet ártott, azt megsemmisítjük...Ez háború: folyik a magyar társadalom elleni rablógyilkos támadás, amelynek már most nagyon sok halottja és rengeteg sérültje van. Az a bank, amelyik a legnagyobb pusztítást végezte, teljesen meg fog semmisülni, nemcsak Magyarországon, hanem világviszonylatban is” – nyilatkozta nemrég. Abban pedig talán minden normális polgár egyetért: a politikai (vagy gazdasági) ellenfelet megsemmisítéssel fenyegetni morálisan éppolyan undorító stílustempó, mint szegény emberek jogtalan kifosztására bázírozni.

A jelenlegi válságnak ugyanis két oldalról is akadnak konjunkturális vámszedői. Hogy közhatalmunk jelenleg mennyire tehetetlen, azt Magyar Róbert szökése éppúgy bizonyítja, mint pl. az uzsorabűnözéssel szembeni impotencia. Gombaként nőnek ki a földből a befolyáshatós, megfélemlíthető embertársaik kifosztására szakosodott bűnszervezetek. A jogrendszer pedig gyakran tehetetlen, ez nehezen tagadható. Ám a jogtalanság látszólagos ellenpólusát jelentő tényezők sem feltétlenül a demokratikus racionalitás pártján vannak. A polgárosodás, a középosztály tragikus veresége, hogy a túlsúlyos dinoszauruszként botladozó állam

gyengeségére többnyire nem az ideológiamentes civil kurázsi, az önszerveződő védelem a reakció, hanem kétes hírű, hírhedt mozgalmak demagógiája. Félkatonai egységek, önbíráskodó brigádok, politikai messiásjelöltek ámokfutása. Veszélyes, embertelen – esetleg szimplán, megmosolyogni valóan működésképtelen ötletekkel.

A pályatárs közírónak igaza van: amiket az Éliás vezette VÉSZ csinál, azok „hiába lehet panaszosaiknak jogi és/vagy erkölcsi értelemben igazuk – kártékony, önbíráskodó akciók.” Nem mellesleg: az sem mondható, hogy a magát károsultnak érzőnek mindig, mindenütt feltétlenül igaza van a gonosznak kikiáltott bankkal, végrehajtóval szemben. Mert akadnak k olyanok is, akik saját felelőtlenségük, ostoba döntéseik miatt kerültek megalázó helyzetbe. Az ország teherbíró képességeinek határain belül persze nekik is lehetőséget kell adni a kilábalásra. De az iszonyatos tévút, ha önbíráskodók mozgósítanak rohamosztagos taktikára.

Papp László Tamás